

2.Гурнік Л. Вчимо батьків мистецтву виховання / Л.Гурнік // Дитячий садок. – 2004. – №39. – С.8.

3.Грицюк Н. Діти з порушеннями психофізичного розвитку. Поради батькам / Н.Грицюк // Дефектолог. – 2008.- №12. – С.45-58.

Крістіна Резнік,
студентка 4 курсу
факультету дошкільної, спеціальної та соціальної освіти
Наук. керівник: **О. С. Донченко**, асистент (БДПУ)

КРЕАТИВНІСТЬ ВИХОВАТЕЛЯ ДОШКІЛЬНОГО ЗАКЛАДУ ОСВІТИ ЯК УМОВА ТВОРЧОГО РОЗВИТКУ ДОШКОЛЬНИКА

Сучасне суспільство ставить нові завдання перед дошкільною освітою. Зокрема, однією з найбільш актуальних проблем сьогодення є формування та розкриття творчого потенціалу дитини. О. Кононко вважає, що «першочерговими компонентами творчого процесу є прояв дошкільним оригінального, інтуїтивного, непередбачуваного, мимовільного, імпульсивного, неусвідомленого; другорядними – прояви логічного, рефлексивного, довільного, мотивованого, усвідомленого. Єдність закладеного природою і прижиттєво придбаного дитиною – база для розвитку і збагачення його творчого потенціалу» [3, с. 3].

Різні аспекти творчого розвитку особистості висвітлені в роботах Л. Виготського, Б. Теплова, В. Медушевського. Формування дитячої творчої діяльності представлені в дослідженнях В. Левіна, Н. Ветлугіної, Т. Комарової, О. Фльоріної. Дитяча творчість, за твердженням Н. Ветлугіної, Л. Виготського, Г. Костюка, В. Юркевич позначається як «творчість для себе». Це означає, що дитина ще не здатна створювати творчий продукт, цінний для суспільства, в творчій праці вона сама удосконалюється, змінюється на краще, здобуває нові знання, набуває вмій і навичок, отримує життєвий досвід, що складає єдиний можливий результат даного процесу.

Аналіз роботи вихователів демонструє, що педагоги розуміють важливість проблеми творчого розвитку дітей, але не готові до цієї діяльності, оскільки їм не вистачає знань, практичних навичок, методичного забезпечення.

Найважливішою умовою творчого розвитку дошкільників є підготовка вихователів до організації освітнього процесу, спрямованого на розвиток креативності дітей. Робота з педагогами спрямована на підвищення рівня їх теоретичної підготовки (ознайомлення з проблемою творчості, креативності, методів їх розвитку у дошкільнят), вдосконалення спілкування вихователів з дитиною в контексті особистісно-орієнтованої взаємодії, створення в групах відповідного розвивального середовища, використання спеціалізованих форм і методів творчого розвитку.

Відповідно до досліджень В. Дружиніна, у віці 3-5 років формується «первинна» креативність як загальна творча здатність, неспеціалізована до будь-якої галузі життєдіяльності, в цей час механізмом формування креативності є наслідування значимого дорослого як креативного зразка [1].

Отже, виникає необхідність підготовки майбутніх вихователів дошкільних закладів освіти до педагогічної творчості.

Теоретичний аналіз робіт Н. Вишнякової, О. Дунаєвої, Н. Малій, Л. Романішина, Т. Сидорчук, М. Сметанського, Г. Тарасенко, І. Шахіної дозволив визначити, що формування педагогічної креативності відбувається завдяки реалізації низки умов.

Перш за все, необхідно забезпечувати вмотивованість вихователів дошкільних закладів освіти до творчої педагогічної діяльності. Це здійснюється шляхом психолого-педагогічної просвіти педагогів стосовно їх ролі у розвитку творчого потенціалу дітей. Слід зауважити, що грамотно організована методична робота у навчальному закладі — один із чинників, який впливає на розвиток творчості, оскільки вона виникає найчастіше тоді, коли педагог бачить суперечність між завданнями та результатами, між затраченими зусиллями та підсумками, тобто коли вихователь незадоволений досягнутим і змушений шукати ефективніших методів навчання та виховання. Одним із шляхів розвитку творчої особистості педагога є створення Школи творчого зростання молодих вихователів, метою якої є виховання компетентного, професійно підготовленого фахівця, який має глибокі знання, застосовує кращі надбання світової і національної педагогіки, нові інформаційні педагогічні технології, здатного до творчих, нестандартних рішень, готового до роботи в нових умовах.

Таким чином, узагальнення вищевикладеного дає підстави стверджувати, що творчий розвиток дітей дошкільного віку можливий лише за умови підготовки педагогів до вирішення даного завдання, а одним з найбільш актуальних питань залишається пошук ефективних методів і засобів розвитку креативності самого вихователя.

ЛІТЕРАТУРА

1. Дружинин В. Н. Психология общих способностей / В. Н. Дружинин – СПб. : Издательство «Питер», 1999. – 368 с.
2. Здібності, творчість, обдарованість : теорія, методика, результати досліджень / За ред. В. О. Моляко, О. Л. Музики. – Житомир : Рута, 2006. – 320 с.
3. Кононко О. Дитяча креативність крізь призму Базової програми «Я у Світі» / О. Кононко // Дошкільне виховання. – 2008. – № 7. – С. 3-7.

Каміла Соснова,

студентка 2 курсу

факультету дошкільної, соціальної та спеціальної освіти

Наук. керівник: **Н. М. Анастасова**, старший викладач (БДПУ)

ОСОБЛИВОСТІ ТРУДОВОГО ВИХОВАННЯ ТА НАВЧАННЯ РОЗУМОВО ВІДСТАЛИХ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ

Актуальність. Проблеми порушення інтелектуального розвитку, зокрема, розумової відсталості, у сучасній науці аналізується у різних аспектах – методичному, психологічному, правовому, екологічному,